

Co si vzít na cestu do Betléma

Vánoční zamyšlení

Vánoce už jsou, takříkajíc, za dveřmi. Je nejvyšší čas vypravit se na cestu do Betléma, abychom se mohli poklonit narozenému Králi. Zamysleme se nad tím, co si na cestu do Betléma vezmeme. Zkusme si vzít příklad z těch, kteří se na cestu do Betléma vydali před dvěma tisíci lety.

Když se Maria vydala do Betléma, měla krátce před porodem. Vydat se na tak náročnou cestu v nepříznivém počasí bylo riskantní. Přesto ale šla. Možná znala předpověď proroka Micheáše, že ten, který má být vládcem nad Izraelem, má vzejít z Betléma (Mich 5, 1). Maria s Josefem byli chudí, moc toho neměli. Mohla si vzít jen pár drobností pro sebe a pro dítě, které se již brzy mělo narodit. O co více byli chudí po materiální stránce, o to více byli bohatí po stránce duchovní. Do Betléma si Maria vzala především důvěru a odevzdanost do Boží vůle. Nevěděla, jaké bude dítě, které se má narodit. Bylo pro ni možná těžké pochopit, že Nekonečný Bůh se má zjevit v malém bezbranném dítěti. Možná přemýšlela nad tím, jestli její dítě bude stejné jako ostatní děti. Věděla ale, že více než o ni, jde o Boha samotného. Byla součástí velkého Božího plánu se světem. Věřila Bohu a viděla, že se o ni stará. Měla také oporu v Josefovi, kterého si Bůh zvolil, aby se stal jejím mužem a pozemským otcem Dítěte.

Když Josef kráčil do Betléma, jistě ho trápil strach a obavy. Pro muže, který měl uživit rodinu, muselo být těžké vydat se do takové nejistoty. Nevěděl, jestli Maria zvládne cestu. Nevěděl, jestli budou mít dost jídla, ani jestli najdou místo k odpočinku. Měl jen prázdné ruce, které však byly připravené pracovat pro Marii a Božího Syna. Byl připraven ochránit ji i dítě před hrozícím nebezpečím.

První lidé, kterým Bůh zjevil, že se Ježíš narodil, byli pastýři, kteří hlídali svá stáda na kopcích kolem Betléma. Patrně to byli prostí lidé, kteří byli zvyklí na tvrdou práci. Věděli, že v životě nic nedostanou zadarmo, že si na vše musí poctivě vydělat. Jak se asi museli divit, když se jim zjevil anděl, Boží posel. Jaké to pro ně asi muselo být, když se v temné noci rozzářilo jasné světlo a zněly radostné zpěvy andělů, kteří oslavovali Boží narození. Oni, lidé zvyklí na tvrdou realitu života, byli pozváni, aby jako první navštívili právě narozeného Krále. Uvěřili slovům anděla a hned šli. Možná s sebou vzali jídlo, které měli připravené na noční službu a darovali ho Josefovi a Marii. Především to ale byla důvěra v Boží slovo, která je přiměla k tomu, aby udělali něco, co by se jim za normálních okolností zdálo jako nesmyslné.

Dalšími hosty Betlémské stáje byli mudrci z východu. Vydali se na cestu s touhou poklonit se Králi. Oni, kteří sami byli mocní a vážení, věděli, že zde jde o někoho víc. Očekávali Krále celého světa. Měli odvahu vydat se do neznámé země. A setkání s Králem, kterého tak dlouho hledali, je změnilo natolik, že dali na pokyn ve snu a vrátili se do své země jinou cestou. Jistě se nejednalo jen o jiný směr trasy, ale také o celkový obrat jejich smýšlení, o změnu jejich životní cesty.

Maria si do Betléma vzala odevzdanost do Boží vůle. Josef si vzal obavy, strach a holé ruce ochotné pracovat, pastýři si vzali důvěru v Boží slovo a mudrci si vzali touhu poklonit se narozenému Králi a odvahu vyjít ze své země.

A co si vezmeš na cestu do Betléma Ty...?

Požehnané Vánoce Ti přejí Lucka a Jožka Cmarovi

Foto: Pavel Langer